

به نام خدایی که عشق را آفرید

سَلَامٌ مِّنْ عَلِيٍّ هَسْتُمْ وَ هَمِيْشَهٗ عَادَتِ دَارِمٍ اَوَّلِ نَامِهٖايمِ رَا بَا نَامِ خِدا
شُرُوعِ كُنْمِ.

در این نامه می‌خواهیم کسی از معلم مدرسه‌ی خود برایتان تعریف کنیم.

معلم ما یک معلم معمولی نیست. او بهترین و عاقل‌ترین معلم دنیاست.

او همیشه با مهربانی و عشق به ما دانش‌آموزان درس‌ها را یاد می‌دهد.

روز گذشته او در زنگ علوم برای ما یک نمایش عروسکی اجرا کرد. در آن

نمایش او به ما گفت که چگونه زنبورها در مزرعه‌ها روی گل‌ها می‌نشینند

و وقتی به کندو برمی‌گردند عسل درست می‌کنند. در زنگ بعدی او با

خواندن یک شعر زیبا، شکل‌های هندسی مانند مربع و دایره را به ما معرفی کرد.

همه‌ی بچه‌های کلاس به خانم معلم علاقه دارند زیرا او هیچ وقت با عجله

درس نمی‌دهد و عصبانی نمی‌شود و ما بچه‌ها را دعوا نمی‌کند. البته ما بچه‌ها

نیز او را اذیت نمی‌کنیم و به درس‌های او خوب گوش می‌دهیم.

معلم مهربان ما کمی پیر شده و گاهی وقت‌ها با عصا راه می‌رود.

او همیشه عینک به چشم دارد و ساعتش را در جیب مانتوی

خود قرار می‌دهد.

